

diplomu pro účely zařazení do kategorie a platové třídy odpovídajících tomuto diplomu, a to pouze proto, že tento diplom byl sice vydán orgánem členského státu původu, avšak dotyčný absolvoval studium, jehož část byla na základě franchisingové dohody poskytnuta v hostitelském členském státě na institutu, který přestože svobodně působí v hostitelském členském státě, není jako takový uznán za vzdělávací institut na základě obecného ustanovení právních předpisů hostitelského členského státu?

- 2) Jsou příslušné orgány oprávněny, ve smyslu ustanovení směrnice 89/48/EHS, která byla do řeckého právního řádu provedena společnou vyhláškou ministerstev č. A4/4112/247/1992, vykládaných ve světle čl. 39 odst. 1, čl. 40 prvního pododstavce, článku 43, čl. 47 odst. 1, článků 49 a 55 Smlouvy o založení Evropského společenství, odepřít státnímu příslušníkovi některého členského státu, který je v pracovním poměru s veřejnoprávní právnickou osobou na základě soukromoprávní pracovní smlouvy na dobu neurčitou a kterému bylo vydáno povolení k výkonu povolání podle ustanovení směrnice 89/48/EHS, provedené do řeckého právního řádu společnou vyhláškou ministerstev č. A4/4112/247/1992, výkon jeho profesních práv plynoucích z povolení k výkonu povolání, jež mu bylo vydáno, z důvodu, že nebyla uznána též akademická rovnocennost jeho diplomu?

společnou vyhláškou ministerstev č. A4/4112/247/1992, vykládaných ve světle čl. 39 odst. 1, čl. 40 prvního pododstavce, článku 43, čl. 47 odst. 1, článků 49 a 55 Smlouvy o založení Evropského společenství, odepřít státnímu příslušníkovi některého členského státu, který je držitelem diplomu spadajícího do působnosti směrnice 89/48/EHS a který je v pracovním poměru s veřejnoprávní právnickou osobou na základě soukromoprávní pracovní smlouvy na dobu neurčitou a jemuž bylo vydáno jednak povolení užívat svůj profesní titul příslušnými orgány státu původu a jednak povolení k výkonu povolání příslušnými orgány hostitelského státu podle ustanovení směrnice 89/48/EHS, provedené do řeckého právního řádu společnou vyhláškou ministerstev č. A4/4112/247/1992, kariérní postup z hlediska třídy a platu prostřednictvím jmenování úředníkem na tabulkové místo, pro které je vyžadováno vysokoškolské vzdělání, s odpovídající platovou třídou, a to proto, že nelze uznat akademickou rovnocennost vysokoškolského diplomu vydaného členským státem původu, jelikož část studia byla na základě franchisingové smlouvy absolvována v hostitelském členském státě v soukromém vzdělávacím zařízení, které není tímto členským státem uznáno za vzdělávací institut?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Dioikitiko Efeteio Thessaloniki (Řecko) dne 28. dubna 2008 – Maria Kastrinaki v. Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Věc C-186/08)

(2008/C 171/39)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Dioikitiko Efeteio Thessaloniki

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Maria Kastrinaki

Žalovaná: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Předběžné otázky

Jsou příslušné orgány oprávněny, ve smyslu ustanovení směrnice 89/48/EHS, která byla do řeckého právního řádu provedena

Žaloba podaná dne 7. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-190/08)

(2008/C 171/40)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a R. Troosters, zmocněnci)

Žalovaný: Nizozemské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že tím, že Nizozemské království nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k tomu, aby bylo dosaženo souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES⁽¹⁾ ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, nebo to v každém případě nesdělila Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice.

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 10. října 2006.

(¹) Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96.

Žaloba podaná dne 7. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-191/08)

(2008/C 171/41)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a A. Caeiros, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (¹), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 38 odst. 1 výše uvedené směrnice 2004/83;
- podpůrně určit, že v každém případě tím, že Portugalská republika neoznámila výše uvedené předpisy Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 38 odst. 1 výše uvedené směrnice 2004/83;
- uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 10. října 2006.

(¹) Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litevská republika) dne 14. května 2008 – Inga Rinau

(Věc C-195/08)

(2008/C 171/42)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos aukščiausiasis teisma (Nejvyšší soud Litevské republiky)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Inga Rinau

Odpůrce: Michael Rinau

Předběžné otázky

- 1) Může dotčená osoba ve smyslu článku 21 nařízení č. 2201/2003 (¹) navrhnout neuznání soudního rozhodnutí, i když nebyl podán návrh na uznání rozhodnutí?
- 2) Je-li odpověď na první otázku kladná, jak má vnitrostátní soud použít čl. 31 odst. 1 nařízení č. 2001/2003, který stanoví, že „(...) osoba, vůči níž je výkon navrhován, ani dítě, nejsou v tomto stadiu řízení oprávněny podat k návrhu jakékoli připomínky, posuzuje-li návrh na neuznání rozhodnutí podaný osobou, vůči níže je rozhodnutí vykonatelné“?
- 3) Má vnitrostátní soud, k němuž nositel rodičovské odpovědnosti podal návrh na neuznání rozhodnutí soudu členského státu v té části, jíž bylo nařízeno navrácení dítěte pobývajícího v jeho domácnosti do členského státu původu, k němuž bylo vystaveno osvědčení ve smyslu článku 42 nařízení č. 2001/2003, tento návrh posuzovat na základě ustanovení kapitoly III oddílů 1 a 2 nařízení č. 2201/2003, jak stanoví čl. 40 odst. 2 uvedeného nařízení?
- 4) Jaký význam má podmínka stanovená v čl. 21 odst. 3 nařízení č. 2201/2003 „aniž je dotčen oddíl 4“?
- 5) Je vydání rozhodnutí o navrácení dítěte a vystavení osvědčení ve smyslu článku 42 nařízení č. 2201/2003 soudem členského státu původu poté, co členský stát, v němž je dítě neoprávněně zadržováno, vydal rozhodnutí o navrácení dítěte do státu původu, v souladu s cíly a postupy nařízení č. 2201/2003?